

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Cum iam fame vrgerentur obfessi, confilium
 p̄pere, vt egressi ad pugnam, experirentur fer-
 nam. Ad portam orientalem, vbi comes Geron, tot
 etorjjs quot pugnis clarus, tendebat, erumpunt: Na
 intus structa acie, impetu facto, prouunt armati equi
 tes peditesq;: grauiter & atrociter praeliantur: missa
 vulnera & clades. Inter alios, sublabente iumento, ca-
 dit Arnulphus: exarmatur & ceditur. Cuius nece
 bati ciues (nam pro illo rem gerebant) quod miserere-
 tur hereditate destitutum: de pace Ludolphum vrge-
 acrius. Iterum, interposita fide publica, egreditur
 patrem. Conueniunt in hanc formam, vt indicto Fe-
 lariae per regem conuentu, Ludolphus ibi satisfacere
 impleat quae regni concilium decreuerit facienda. Re-
 redit in Saxoniam: Henricus nouam urbem obtinuit
 Ratisspona proxima nocte (incertum vnde) tota confusa
 grauit. Cum igitur rex in venatione ageret, filius Lu-
 dolphus hoc obseruans, nudatis plantis, & capite de-
 tecto, miserabiliter patris vestigijs prosternitur: vni-
 quam humillimè deprecatus. Mouit inprimis regem
 inania: indè quoque proceribus excussit lachrymas.
 Spondet obsequium: Admittitur ad osculum: sumitur
 in gratiam: Omnium est communis de reuertente
 letitia. Defuncto interim pontifice Moguntino, ciuitas
 cum omni adiacente Francia, Germanicam dico, regi
 traditur. Filius & gener plena regis gratia perficiun-
 tur. Venerant interea Vngarorum legati ad regem, spe-
 cie quidem salutandi, & pro consuetudine de victoria
 gratulandi: re autem vera, exploraturi quo in statu es-
 sent apud regem ciuilia, immò domestica, quae audire-
 rant, bella. Rex magnificè muneratos dimisit. Illis autem

vix in sua regreſſis, cum rex nihil ab illis formidaret, aduolat nuncius Bauarorum ducis, qui afferat Vngaros iam ingreſſos regni fines, ferro igniq; omnia populantes. Otto rex quaſi haſtenus nihil eſſet actū, nouo bello accingitur. Auxilia vocat ex Francis, (non dico Gallis) ex Bauaris, ex Bohemis: & iubet exercitum conuenire in campis Auguſtanis patentiffimis. Legiones regis octo fuere: & quo faceret hoſtibus difficiliorem pugnandi rationem (ſagittis enim plurimum vtuntur, aduolantes barbarico impetu, & denud auolantes) in ſaltus, colles, & frutices iubet exercitum traduci. Primā aciem Bauari habuere, aſſueti pugna Vngarorum, Henrici ducis praefecti: nam ipſe aberat, morbo correptus, ex quo paulo poſt deceſſit. Venerat Conradus dux Francorum in caſtra, gener regis, vir bello natus, qui eques, pedes, aequē fortiter imminebat hoſti: Audacis animi, & quod rarum eſt audacibus, bono conſilio: domi ac militiae charus ſocijs. Huius aduentu alacres omniū tolluntur animi, pugnam de proximo poſtulantes. Ieiunio itaq; pro Chriſtiano ritu legitime indiſto, iubet rex in craſtinum eſſe paratos: In Deum namq; rex ipſe firmiſſimam ſpem ponens, orationem habuit ad milites efficacem, per quā eos in Vngaros, tum adhuc idolis ſeruientes, animauit, & ſperegni caeleſtis, formidinem omnem eorum mentibus excuſſit, propenſioresq; in pugnam proximē imminentem fecit.

CAPVT VI.

Primo diluculo ſurgentes, pace data & accepta, operaq; ſua primū duci, deindē ab vnoquoque alteri cum ſacramento promiſſa, erectis ſignis procedunt e caſtris: Primam, ſecundam, & tertiam legionē, vt diximus, duxere Baioarij: quartam ordinauerant Franci